

عنوان مقاله:

جلوه های پایداری در آثار داستانی محمد مسعود

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 5، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

امید روستا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی پیام نور تهران جنوب

خلاصه مقاله:

محمد مسعود، معروف به م. دهاتی، از نویسندگان دوره پهلوی اول است. وی با داشتن زبانی تند و آتشین، مایه رسوایی حکومت پهلوی میشد و همواره با احساسات میهن پرستانه و قدرت بیان خود، مفاهیم و مضامین والای انسانی را در آثار خود به نمایش می گذاشت. نثر داستانی وی، نمونه ارزشمندی از ادبیات پایداری است به طوری که وی چنان درد و رنج مردم مظلوم را درک می کرد که همیشه نگران سرنوشت این کشور و مردم آن بود. قلب وی برای درک آینده های روشن برای این سرزمین می تپید. وقتی ظلم و ستم دستگاه حکومتی را بر مردم بیچاره مشاهده می کرد، استبداد خارجی برایش سهل می شد. بنابراین، تنها تسکین دهنده قلب وی، کوشش فراوان در رسوایی سران دولتی است. در این راه دست به توصیفات فراوان در جهت نقد اوضاع میزند. چشمان بیدار وی چنان سرمه کشیده است که اغلب رذالت کاری های حاکم بر جامعه را بر سر دار نموداری قرار می دهد و همگان را به مبارزه و پایداری در برابر ظلم و ستم فرا می خواند. این پژوهش براساس روش کتابخانه ای و سندکاوی، در جهت بیان جلوه های پایداری در آثار محمد مسعود است و نشان داده است که هداشتن روحیه جسارت و آزادگی، احساس حب وطن، داشتن امید به آینده، دعوت به برپایی انقلاب، بیزاری از دستگاه دولتی، نقد اوضاع ایران، ترسیم چهره بیدادگری و ... از مهمترین جلوه های پایداری در نثر داستانی محمد مسعود است.

کلمات کلیدی:

محمد مسعود، نثر داستانی، ادبیات پایداری، دوره پهلوی، اوضاع ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242794>

